Ч. 248. Субота 16 (3) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З угодової комісиї. — Вісти з Угорщини. — Відкрите третої думи. — Справа марокканьска у француским парляментї.

На вчерашнім засїданю угодової комісиї перший промавляв п. Хоц, ческий радикал, і поставив внесенє, аби над угодовими предложенями перейти до дневного порядку. Внесенє то відкинено в поіменнім голосованю 27 голосами против 8 голосів ческих радикалів і социялїстів. На тій ухвалї закінчено загальну дискусию і приступлено до подрібної, а іменно передусїм до нарад над законами, дотикаючими правно-державного відношеня до Угорщини. Промавляло кільканацятьох бесїдників, між иншими п. Президент міністрів бар. Бек. Бесїдник займав ся головно стороною правно-державною угоди і заявив, що мимо змінено̂ї форми угода єсть цїлком така сама, як давнїйше. Теперішна угода має ту добру сторону, що богато справ, які давнїйше були неточно означені, представлені тепер з цїлою точностию і ясно. Бесїдник має надїю, що угода як в Австриї так і в Угорщинї принесе успіхи. Що до питаня, як буде по р. 1917, то висказує пересьвідчене, що обі держави так тїсно з собою сполучені, що не можуть зовсїм розійти ся.

Вчерашне засїданє угорского сойму було дуже бурливе. Іменно промавляло кільканайцятьох послів хорватских, котрі уживали в промовах своїх виключно хорватскої бесїди. Президент палати уділяв вправдї голосу хорватским послам, але відтак по короткій хвили кождому з них голос відбирав. В наслідок того настав між Хорватами такий крик, що президент мусїв закрити засїданє. По перервї президент оправдував своє поведенє, доказуючи, що посли хорватскі нарушують реґулямін. Остаточно справа оперла ся о комісию посольскої ненарушимости, котра засудила чотирох хорватских послів за обиду президента на те, аби они на найблизшім засїданю палати публично перепросили президента. — В голоснїй справі подій в Чернові суд в Рожнї ухвалив виготовити обжаловане против 18 особам. Будуть они обжаловані о публичне насильство, а розправа відбуде ся в половинї грудня.

Про перше засїданє третої думи доносять з Петербурга: Вчера о годинї 11 перед полуднем в сали Катерини тавридскої палати зібрали ся міністри, посли і духовеньство. Приїзд послів до палати відбув ся цїлком спокійно. Бічні улицї, ведучі до палати були, замкнені войском. Митрополит Антоній виголосив до послів привітну бесїду, взиваючи їх до працї для добра народа а в нерозривнім сполученю з царем. Відтак відбуло ся торжественне богослуженє, на котрім на жадане послів відспівано три рази російский гимн народний. Вкінци міністри і посли займили свої місця. На трибуну вступив дійстний тайний радник Ґолубєв і виголосив коротку промову, витаючи в імени царя третю думу. Бесїди Ґолубєва міністри і посли вислухали стоячи і приймили єї оплесками і окликами „Гурра!" в честь царя. Приступлено відтак до складаня присяги послами, а відтак відбув ся вибір президента. Віддано 380 голосів, з чого 371 одержав Николай Хомяков, жовтнївець. Вислїд вибору повитала дума живими оплесками, почім Ґолубєв зійшов з трибуни, а займив єї Хомяков. Обіймаючи провід, президент Хомяков виголосив коротку промову, в котрій піднїс, що мимо недостачі досьвіду і відповідного знаня, не може не приймити того великого обовязку і обіймає провід з вірою в будучність великої і нероздїльної російскої держави. Бесїдник гадає, що посли по мисли рішаючої волї царя будуть працювати над заведенєм в Росиї мира і над законами, котрі забезпечать розвій держави. Закінчив желанєм благословеня божого для працї

In Asiam profectus est.

(З даньского — Амалїї Скрам).

Ґаґбарт Єнзен робив задачу до іспиту зрілости з латини. Сидїв в однїй із шкільних саль між другими матуристами зі згорбленими плечима і низько нахиленою шиєю до чорної дошки лавки і гриз нїгтї. Ясне, розбурхане волосє єго дотикало майже паперу перед ним; груди єго опирали ся о положені на лавці руки, а рамена були так довгі, що лїктї виставали поза краї лавки.

На горі під вікном, де стояв малий чорний стіл, сидїв лисий мужчина, з білими заличками і кривими устами. Похилив ся на перед, так що єго хребет описував криву лїнію, а руки були укриті під столом. Очи видавали ся замкнені, а черти лиця недвижимі, немов би спав; але нараз появляла ся над краєм стола нїжна рука і обертала поволи лист тоненької книжки перед схиленим над нею лицем. Поміж ряди студентских лавок ходили тихо поважним кроком учителї. Вікна були отверті, але мимо того в сали було душно і тихо. Лиш хвилями котрий з учеників зітхнув, або закашляв. Иншого звука не було чути крім обережних кроків проходжуючих ся професорів і тихого скрипоту пер по папері.

Нараз відложив один перо і встав. Ґаґбарт повернув голову і побачив, як високий молодець іде до вікна, як кланяє ся перед лисим паном і віддає свою задачу. Відтак поклонив ся той ученик знов і вийшов з комнати.

— Лише не спіши ся так! — подумав Ґаґбарт, проводячи єго очима. — Побачимо пізнїйше, що варта твоя праця. І ще сьміє так тупати, коли професори так тихо ходять. — По тім Ґаґбарт став дальше гризти нїгтї.

Вскоро по тім встав ще один і так що хвилї один по другім, аж в сали лишила ся половина учеників.

Тепер пана під вікном замінив другий, дуже подібний до першого, лише що не мав кривих уст.

— Ви ще не зачали? Чи ви може хорі? — Один з професорів положив руку на рамя Ґаґбарта, шепнувши до него ті слова. Ґаґбарт поглянув до гори поглядом, що немов здалека приходив і відповів також шепотом:

— Я все укладаю собі насамперед в голові.

Професор відступив і почав знов проходжувати ся по сали, заложивши руки назад.

— Отже так буде — і Ґаґбарт почав відчитувати задачу — реченє за реченєм. Відтак відсунув єї на бік, примкнув очи і перекладав з памяти цїлий уступ на латиньске. Кілька разів заглянув до книжки, аби пересьвідчити ся, чи добре памятає реченя. Розходило ся о те, як Цезар яко молодий чоловік не могучи погодити ся з Суллею, вибрав ся з Італії до Азиї.

Вкінци взяв Ґаґбарт папір і почав поволи писати нахиляючись згорблений аж майже до самого паперу. Коли був готовий, замітив, що єсть в сали послїдним.

З легким серцем сходив зі сходів. Остаточно збув ся письменного іспиту. А зробив єго без сумнїву добре. Особливо що дотикає латини, почував себе певним. Не могло бути в тій задачи похибки, хиба кілька малих неуваг, котрі нїчого не значили. Зложить знаменито іспит зрілости, зробить тим дома велику радість, покаже тим сільским зарозумільцям, котрі єго спомагали немов би з великої любови, що не викинули своїх гроший на дармо. „Сільскі хлопцї доводять часто найдальше — говорив звичайно пастор — бо держать ся твердо віри своїх дитинних лїт і суть смирні". Так, віру своїх дитинних лїт задержав він Богу дякувати аж доси, а що до смирности — о, то був аж надто! Вимахував своїми довгими руками при кождім кроцї, немов би хитав ся і глядів любуючись на своє нове одїнє, котре на єго довгім, нескладнім тїлї було надто вільне. Ішов спокійний, до одної з „лїпших" гостинниць, в якій мав перший раз в своїм житю їсти.

— Ах, так, хто працює, заслугує на нагороду — погадав собі усьміхаючись, коли сидїв перед горячим горохом, на котрім красувався приманчиво кусник товстого вудженого мяса. Знаменитий обід иний, знаменитий — і на марморних столах, так з чистого мармору. А такий кусень хлїба, який до того дістав, більше ніж міг би з'їсти. Ну, то що лишить ся, чей всї беруть з собою? А може то не єсть звичаєм гостий? Буде уважати, аж хто буде готовий з їдою — як зробить. Чоловік мусить дбати о добрі звичаї.

Якийсь молодець при сусїднім столї встав. Ов, полишив хлїб на столї. Такий добрий хлїб!

думи, а відтак замітив, що після закона дума не може радити, доки її президент не представить ся цареви. З тої причини о год. $3^1/_2$ закрито засіданє, а реченець слідуючого ще не назначено.

Доносять з Брістолю, що президент анґлійского кабінету Кампбель-Баннерман по оногдашній своїй промові тяжко занедужав. Лікарі сконстатували недугу серця, а супротив того, що вскорі по півночи атак поновив ся, поручили недужому лежати в ліжку. Кажуть, що президент якийсь час буде мусів здержати ся від участи в політичних зборах. Заповіджену на нині раду кабінетну відкликано; однако житю президента не грозить небезпечність.

По предложеню правительством „жовтої книги“ про події в Марокко прийшло у француській палаті депутованих до дебат над інтерпеляциєю пос. ґр. Боні де Кастелян в справі Марокка. Інтерпелянт виводив, що Франция перестала тепер бути паном положеня в Марокко, де відносини стали більше понурі як коли небудь а то через те, що правительство держало ся хибної тактики, перебираючи труди на себе а полишаючи користи кому другому. В виду того просить вияснень в справі відносин між войском француским а їшпаньским, яких інструкциї між собою розходять ся. Соц.-дем. деп. Вяян висловив думку, що Франция заанґажувала ся в небезпечні акциї та вимагає інтернаціоналізациї военних кроків в Марокко. В дальшій дебаті промовляли ще деп. Дешанель і Рібо, а після них міністер справ загр. Пішон. При голосованю над внесеною інтерпеляциєю приняла палата 462 гол. против 54 дневний порядок, який висловлює правительству довірє й переконанє, що оно зуміє сповняти приняті на себе зобовязаня.

Новинки.

Львів, дня 15-го падолиста 1907.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував професора рускої ґімназиї в Тернополи дра Омеляна Калитовского директором І ґімназиї в Ряшеві. — П. Намістник придїлив секретаря повітового Ник. Валькевича до служби в Намістництві.

— **Дрібні вісти.** В справі школи ім. Маркіяна Шашкевича у Львові відповів президент міста п. Цюхціньский депутациї, котра у него була, що в слїдуючім році школа ся буде поміщена в окремім будинку, котрий стане на Стрілецкій площи. — Поліция в Терезіополи на Угорщині арештувала оногди женщину, у котрої знайдено кілька штук фальшивих банкнотів 20-коронових. Арештовано також 6 осіб підозріних о фальшованє банкнотів. — З Вараждину доносять, що видобуто там 12 жертв з під румовища дому, котрий там оногди завалив ся; брак ще одної робітниці. Управителя будови і 2 дозорців арештовано. — Про обрабованє воза почтового, що віз, як звістно, грубі гроші з Нового Села до Підволочиск, доносять, що ані розбишака чи розбишаків доси не вислїджене, а за грішми й слїд пропав. Єсть підозріне на самого почтильона Пилипчука, котрий мабуть в порозуміню з кимсь другим допустив ся рабунку. Пилипчук від року возив почту за 800 К з Нов. Села до Підволочиск і забирав ще почту в Скориках. — В Астрахани в Росиї над Каспійским морем настали такі морози, що вода на згаданім озері при березі замерзала і около 500 лодий не могло приплисти до берега. Вислані їм на поміч 5 пароплавів виратували залогу.

— **Убийство.** З Надвірняньщини пишуть нам: Дня 8 с. м. знайдено в Пневі надвірняньского повіта побіч хати на дереві висяче тїло господаря Зварича. Здавало ся з початку, що господар Зварич сам допустив ся самоубийства, дальші однак доходженя, переведені вахмайстром жандармериї Севастияном Узеля з Надвірної, виказали, що жінка Дмитра Зварича, Юстина, разом зі своїм любасом Данилом Пакуняком з Пнева насамперед удушили его посторонком а відтак вже трупа на дерево повісили. Убийників арештовано і відставлено до суду в Надвірній.

— **Огнї.** В Ляшках, ярославского повіта, погоріли дня 30 вересня 3 господарі. Одному з них згоріла хата і будинки господарскі, другому стодола зі збіжем, а третому стодола, збіже і кілька штук худоби. Загальна шкода виносить 3 800 К, а лиш 1 господар був обезпечений на 600 К. Того самого дня погоріли в Соснищ тогож повіта також 3 господарі, а загальна шкода виносить 2600 К.

— **Крадежі.** Вчера приїхала з Бродів два купці тамошні Зільберфарт і Шапіра. Вийшовши з двірця віддали свої пакунки якимсь двом двигарам і казали їм занести їх на улицю Алембеків. Двигарі користаючи з хвилевої неуваги властителїв щезли їм з очий з пакунками представляючими вартість 420 К. — З пода дому при ул. Голуховских ч. 2 вкрадено вчера на шкоду М. Гіршпрунґа біле вартости кількадесять корон.

— **Еміґрация до Люїзіяни.** До відомости міністерства справ внутрішних дійшло, що від якогось часу дає ся добачувати — особливо в полудневих сторонах до Люїзіяни, удільної держави Сполучених Держав північної Америки. Роблять ся головно заходи о позисканє еміґрантів для міста „Боґалюса“, в котрім нїби то робітників ждуть дуже зисковні роботи. В виду тої аґітациї треба поручити як найбільшу осторожність, заким не наспіють докладні вісти о виглядах еміґрациї до полудневих сторін Сполучених Держав. Часописи видавані в Новім Орлеанї і в Чульвстонї переповнені суть жалями з причини, що в многих місцях полудневих держав Сполучених Держав, особливо же в Люїзіянї і Міссіссіпі, прибуваючі з Европи „зелені“ еміґранти попадають ся у відносини, нагадуючі давну неволю муринів. Безсовістні роботодавцї змушують при помочи поліциї таких робітників, котрі невдоволені із свого занятя і котрим заробок не вистає на житє. Недопускає ся їм навіть можности вишукати собі иншу роботу. В декотрих місцях вийшли на верх того рода відносини, що покажесь необхідною інтервенция американьского союзного правительства.

Боґалюса лежить о 112 кільом. на північний всхід від Нов. Орлеана серед густих лїсів в охрестности низько положений багнистій, і взагалі дуже нездоровій, де буває велика спека. Згаданє місто єсть поправді оселею рубачів, котре лише що будує ся. Австрийскі еміґранти, котрі дали ся намовити до виїзду в тоті сторони, були дуже невдоволені з зарібку і місцевих відносин та й в короткім часї вернули до Нов. Орлеана. В полудневих сторонах Сполучених Держав взагалї не отвирає ся еміґрантам корисне поле до працї. Але що якраз тотї роботодавцї, у котрих найгірше веде ся еміґрантам, видають найбільше на рекляму, то єсть імовірність, що еміґранти до полудневих держав, коли не поінформують ся із зовсїм достойних жерел, впадуть якраз в руки визискувачів, котрих нелюдске поступованє потверджує згідно цїла американьска праса.

— **Відшкодованє для трафікантів.** Кількох послів ради державної поставило сими днями внесенє, щоби міністерство фінансів підвисшило трафікантам при виробах тютюнових відшкодованє на 15 процент від цїни консументів з тим, щоби границю зиску брутто переложити у Відни з 2.400 на 3.000 кор., в містах, що мають більше як 50.000 жителів, з 1.800 на 2.400 кор., в містах з 10.000 до 50.000 жителів з 1.200 на 1.800 кор, в містах з 2.000 до 10.000 жителів з 1.000 на 1.500 кор. а в прочих місцевостях з 800 на 1.200 кор. Підвисшенє се і так не прийде в повній мірі до значеня, бо заробок трафікантів єсть обмежений системою сплати зиску. Нинї сими поборами не можуть трафіканти покрити навіть видатків на устройство, бо сї видатки збільшили ся тепер майже о 30 процент. На случай смерти а бо фізичної нездібности властителя трафіки

А такий кусень, що вистав би на половину вечері. „Видко має панич за богато гроший!“ — подумав Ґаґбарт. — „Побачимо, чи й другі полишать хліб“.

Але відійшов і другий — хліб і по нїм лишив ся на столї.

Видко не міг нїхто хліба з собою забирати. Отже найлїпше буде старати ся весь хліб всунути в себе, бо справдї була би вічна шкода дарувати що небудь тому лакомому господареви.

Відложив ложку і насичений опер ся о поруче крісла, всунивши руку до кишенї і розглядаючи ся ясними, цікавими очима по обширній сали.

Напротив него при другім ряді столів сиділа якась женщина в хустці на голові, а побіч неї мала дівчина, котрої голі ноги видко було зпід стола. Дитина розливала часто зупу з ложки, котру прикладала до уст, по своїй бородї і все обтирала єї своїм рукавом. Вкінци упала їй ложка на землю; жінка зігнула ся і підняла єї. Дівчина сягнула за ложкою і перевернула при тім свій таріль, а зупа розлила ся по столї і потекла на колїна якомусь елеґантно одітому панови. Пан той зірвав ся з гнївним криком. Жінка скоро наставила руку, немов би боляла ся, що той хоче ударити дитину, і відозвала ся просячи: „Она, бідна, слїпа!“ Відтак дала малїй їсти з власного тареля. Прийшла служниця і витерла стіл. Пан обтирав часами з гнївом свої штани і їв дальше, не промовивши слова.

— Коли би то був Сулля — погадав Ґаґбарт — був би зараз вислав жінку і дитину на поселенє. — Та гадка видалась єму так сьмішною, що сам до себе засьміяв ся.

— Вже в своїй першій молодости зраджував Цезар своїми ділами великого і бистрого духа свого — повтаряв Ґаґбарт з задачі і почав в дусї перекладати.

Так, справдї, єго переклад був добрий. Не було в нїм цїлком певно нї одної нохибки. Ґаґбарт Єнзен одержить знамениту ноту! Так. Та слава, та радість!

Але нараз торгнуло цїлим тїлом Ґаґбарта. Єго лікті порушали ся, а уста судорожно стягнули ся, так, що аж поблїдло. Немов в якім привидї побачив нагле перед своїми очима ясно, цїлком ясно, що написав про Цезара: in Asia profectus est, замість: in Asiam.

Хвильку сидів мов задеревілий, відтак підняв ся, взяв капелюх і вийшов.

Не думаючи о нічім, блукав так улицями. Не розмахував вже руками, а его запятки не дзвонили так голосно о хідник, як перше. Шия похилила ся до землї, а лиця видовжили ся і видавали ся ще більше худими, як були.

Коли прийшов до своєї комнатки, сів на стільци коло ліжка і схрестив руки на колїнах.

Нї, як міг написати in Asia! Що міг то, саме то зробити! Атже добре знав, що правильно повинно бути лиш Asiam, а нїколи Asia! Чи є ще справедливість на сьвітї? Тупнув ногою, стиснув кулак і затяв зуби, аж заскреготали.

А може він помиляє ся? Ах нї, нї! Бачив ясно перед собою. Цїлком на ліво, в долинї, в послїднім рядку. Читким, округлим письмом написано там in Asia.

І вкінци бачив слївце Asia всюди. Танцювало перед его очима, великаньскими буквами було всюди виписане, на столї, на кріслах, на підлозї. О коли би при нїм стояло ще то одно, одинєньке „m“. Силував ся причепити єго до него, хотів бачити перед собою слово Asia з окінченем m, але то єму не удало ся. Asia було в єго задачи, цїлком на ліво в долинї, там в долинї в послїднім рядку. Asia — так стояли всюди на стїнах і на столї, на кріслах і підлозї. Яка мука сидїти тут так без помочи, без нїякого средства охорони. Так, цїлком без помочи, бо не дало ся вже нїчого направити. Задача була вже в руках професора, а в нїй буде кілька разів червоно підчеркнене груба похибка. Дістане ноту гіршу що найменше о один степень! А як дочислить до того і малі похибки, яких в перекладї буде богато — тепер вірив і в то — то одержить „достаточно“, а то и „недостаточно“! І то він, він, котрий міг і мав всьо добре написати! Сльози виступили єму в очах і він отирав їх кулаком.

(Конець буде).

має трафіка по десяти лїтах веденя без розписаня переходити під такими самими услівями на котрогось члена родини властителя трафіки, котрий жиє з ним разом в спільнім господарстві. Всяке даванє провізиї чи то готівкою чи в якій иншій формі, при материялї тютюновім і при стемплях має бути без пощади каранє відобранєм трафіки. Веденє трафіки можуть власти складів тютюнових виповісти трафікантам лиш з поданєм причин, против котрих трафікант може внести до трох місяцїв рекурс до міністерства фінансів. Тайні протоколи о веденю трафік мають бути знесені.

— **Процес о убитє ґр. Комаровского** розпічне ся вже небавком у Венеції, куди відставлено з Відня ґрафиню Тарновску, єї бону Периє і адвоката Прілукова. Судия слїдчий у Венеції одержав з Відня дві великі паки актів з протоколами, які списано з обжалованими у Відни та з позабиранними всїлякими документами, доказуючими вину обжалованих. Обі ті паки були заасекуровані на 10.000 лірів (корон). Так само наспіли до уряду митового у Венеції пакунки ґраф. Тарновскої, в котрих між иншими були всї єї дорогоцїнности. Пакунки ті вислала віденьска поліция і заасекурувала цїлу посилку на 35.000 лірів. Ґраф. Тарновску уміщено у вязници для женщин на Джудекка. Там дано їй на єї жаданє досить вигідну казню, а щоби не була сама, придано їй також на єї просьбу якусь арештантку, котра за якийсь злочин має відсиджувати 6 місяців. Батько Тарновскої, ґр. О'Рурке старав ся у Відни, але надармо, щоби єї не видано до Італії лиш до Росиї а тепер перебуває у Венеції і позістане там аж до укінченя процесу. Бону Периє уміщено в тій самій вязници, що й Тарновску, лиш в иншій кели. Приїзд Прілукова до Венеції значно опізнив ся, бо Прілуков, котрого транспортовано на кошт австрийської каси державної у ваґонї третої кляси, не хотів в Кормонс їхати дальше III. клясою і зажадав, щоби єму вільно було їхати на власний кошт ваґоном II. кл. Щоби то позволити, треба було запитувати у Відни і длятого арештований мусїв в Кормонс пересидїти 24 годин. Остаточно поїхав дальше другою клясою. Прілукова уміщено у вязници Сан Марко, де сидить також і Наумов. „Corr. della Sera" пише тепер, що одержав від якоїсь компетентної личности інформацию, після котрої Наумов був дуже легко приступний гіпнотичним впливам і міг легко допустити ся убийства на ґр. Комаровскім під впливом гіпнотичної суґґестиї. Він стояв зовсїм під впливом Тарновскої і був єї слїпим орудием. Єго товариші унїверситетскі мали часто уживати єго за медиюм до гіпнотичних досьвідів.

Телеґрами.

Відень 15 падолиста. Є. Вел. Цїсар санкціоновав ухвалений галицким соймом закон призволяючий радї повітовій в Старім Самборі на принятє запоруки за повітову касу ощадности в Старім Самборі.

Триєст 15 падолиста. Вчера вечером зібрало ся на площи Ґольдоні'го перед редакцією часописи „Piccolo", де були виставлені на транспаренті телеґрами о подіях на унїверситеті в Ґрацу, около 300 людий, котрі однак розійшли ся спокійно без демонстраций. Вечером о 9 годинї хотїло около 50 молодих людий устроїти демонстрацию перед касином, але поліция не допустила до того і арештувала 19 осіб, котрих по списаню протоколу випущено на волю.

Сабатка 15 падолиста. Поліция арештувала ватагу фальшівників, що підробляли золоті 20-коронівки.

Мадрид 15 падолиста. Підчас наради в парламентї над буджетом міністерства справ внутрішних один з послів республиканьских зажадав знесеня духовної місиї в Марокку, позаяк доси анї один Мавританець не перейшов на християньску віру. Міністер справ заграничних відповів, що місиї суть дуже пожиточні а політична їх діяльність має велике значінє.

Цетинє 15 падолиста. Вчера арештовано тут двох людий, при котрих найдено 6 бомб. В Антіварі (Бар) арештовано вчера студента Боліодіча, товариша студента Бойовича, котрий прибув до Цетиня, щоби віддати бомби складачеви друкарскому Райковичеви. Крім того сконфісковано лист перебуваючого в Білградї якогось студента чорногорского, в котрім остерігає він своїх родичів, щоби не ішли на відкрите скупштини, бо с к у п ш т и н а б у д е бомбами висаджена у воздух. Лист той наспів до Цетиня на два днї перед арештованєм Райковича.

Тульон 15 падолиста. Як зачувати, в звязи з новою справою шпигуньскою арештовано двох моряків, двох артилеристів і дві особи цивільні.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **3·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).